

Sygnatura akt VI Ka 688/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **19 października 2021 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia del. Piotr Pawlik

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Marii Mizery - Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2021 r.

sprawy 1. **A. H. (H.)**, syna W. i K.

ur. (...) w K.

oskarżonego z art. 158§1 kk

2. **W. M. (M.)**, syna M. i T.

ur. (...) w K.

oskarżonego z art. 158§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych i obrońcę oskarżonego A. H.

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 11 czerwca 2021 r. sygnatura akt IX K 1945/19

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

- utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. F. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście i 60/100) złotych obejmującą kwotę 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć i 60/100) złotych podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego A. H. z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
- zasądza od oskarżonego A. H. na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 526,60 (pięciuset dwudziestu sześciu i 60/100) złotych i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 180,00 (stu osiemdziesięciu) złotych;
- zasądza od oskarżonego W. M. na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 10,00 (dziesięć) złotych oraz wymierza mu opłatę za II instancję w wysokości 180,00 (stu osiemdziesięciu) złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 688/21		
----------------	---------------	--------------	--	--

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 czerwca 2021 r., sygn. akt IX K 1945/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
2.1. Ustalenie faktów				
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	A. H.	oskarżony jest osobą karaną	informacja z Krajowego Rejestru Karnego	412 - 413
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

1	informacja z Krajowego Rejestru Karnego	obiektywny, urzędowy, nie kwestionowany		
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
Lp.	Zarzut			
3.1.	<p>Rażąca surowość orzeczonej kary pozbawienia wolności.</p> <p>Zarzut zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego A. H. (k. 400). Osobista apelacja oskarżonego (k. 395) nie zawiera w swojej treści konkretnie sformułowanego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

	zarzutu, a jedynie wniosek.		
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że wniosek obrońcy oskarżonego o sporządzenie uzasadnienia całego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 19 października 2021 r. nie mógł zostać uwzględniony z tej tylko przyczyny, że zarówno apelacja obrońcy, jak i osobista oskarżonego A. H. miały charakter zakresowy i ograniczone zostały do wydanego orzeczenia o karze. Sąd odwoławczy akceptuje wyrażony przez najwyższą instancję sądową pogląd, że nie można żądać uzasadnienia wyroku w zakresie szerszym, aniżeli sąd drugiej instancji rozpoznawał sprawę, a więc poza zakresem zaskarżenia i podniesionymi zarzutami. Zakres przedmiotowy i podmiotowy			

wniosku powinien zatem odpowiadać zakresowi kontroli odwoławczej przeprowadzonej w granicach środka odwoławczego, chyba że sąd odwoławczy orzekł również w zakresie szerszym z uwagi na treść art. 435, art. 439, art. 440 lub art. 455 k.p.k. (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2018r., V Kz 47/18).

Obie apelacje - osobista oskarżonego A. H. i jego obrońcy okazały się bezzasadne, a wyrok Sądu I instancji, w tym w zakresie orzeczenia o karze - sprawiedliwy. Sąd Okręgowy w pełni podziela rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego o karze.

Rażąca niewspółmierność kary to uchybienie dotyczące reakcji prawnej na czyn, leżącej w sferze swobodnego uznania sądu, a więc gdy ustawa pozwala sądowi orzekać w określonych granicach. W orzecznictwie trafnie podkreśla się, że zarzut niewspółmierności

kary, jako zarzut z kategorii ocen, można zasadnie podnosić wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy, innymi słowy - gdy w społecznym odczuciu jest karą niesprawiedliwą.

Wbrew argumentom zawartym w apelacji Sąd Rejonowy w pełni i w sposób prawidłowy uwzględnił dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk. Przepis ten nie ma charakteru normy stanowczej, gdyż nie zobowiązuje sądu do określonego zachowania.

Natomiast pozostawia sądowi swobodę orzekania w zakresie zastosowanego stopnia represji karnej. In concreto - wymierzona oskarżonemu kara nie mogła uchodzić za karę niewspółmiernie surową i to w stopniu rażącym.

Nie można też Sądowi Rejonowemu wytknąć, iż jakiegokolwiek okoliczności istotne dla wymiaru kary z niekorzyścią dla oskarżonego pominął, względnie przecenił lub przydał im niedostateczną wagę.

A. H. popełnił przestępstwo udziału w bójce z art. 158 § 1 kk zagrożone karą pozbawienia wolności do 3 lat (przez bójkę rozumie się zdarzenie, w którym biorą udział co najmniej trzy osoby i każda z nich jednocześnie atakuje i broni się - nie można wskazać strony wyłącznie ofensywnej i wyłącznie defensywnej).

Przypomnieć należy, że oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim, w miejscu publicznym (przed klatką schodową i oknami wielorodzinnego budynku), w ciągu dnia (15 września około godz. 16:00), znajdując się pod znacznym wpływem alkoholu. W czasie swojej aktywności wykazywał duży stopień agresji i determinacji. To

oskarżony rzucił w S. D. wyrwaną wcześniej metalową kratką, co - jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy - zwiększa stopień jego winy. Wprawdzie - jak zwraca w apelacji uwagę obrońca - obrażenia ciała S. D. miały charakter lekki, to postępowanie oskarżonego wyczerpało znamiona przypisanego mu przestępstwa i naraziło S. D. na nastąpienie skutku poważniejszego, a określonego w art. 157 § 1 kk (średnie uszkodzenie ciała). Tym samym nie można zgodzić się z wyrażonymi przez obrońcę w apelacji poglądami, jakoby przestępstwo popełnione przez oskarżonego nie było szczególnie niebezpieczne. Każde przestępstwo z rozdziału XIX kodeksu karnego (przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu) jest szczególnie niebezpieczne. Nie bez znaczenia był fakt, że oskarżony w przeszłości wszedł na ścieżkę przestępczą i był karany. Zatem

popelnione
przestępstwo nie
miało - jak
przekonywał w
apelacji oskarżony -
charakteru
incydentalnego,
wyjątkowego,
jednorazowego.
Zachowanie
oskarżonego nie
było również żadną
realizacją prawa do
obrony koniecznej,
która uczestnikom
bójki w zasadzie
nie przysługuje.
Nie można również
zapominać, że kara
ma oddziaływać nie
tylko na sprawcę,
ale również na
społeczeństwo, u
którego
przedstawiciele ma
kształtować
właściwe postawy
względem
obowiązującego
porządku prawnego.
Jednocześnie Sąd
nie podważa, że
oskarżony, jak
zapewnia, jest
dobrym
człowiekiem.
Natomiast za
popelnione
przestępstwo i
naruszony porządek
prawny musi
ponieść
sprawiedliwą karę.
Może też ubiegać
się o jej odbycie
w systemie dozoru
elektronicznego.

Wniosek			
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie w stosunku do oskarżonego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
<p>Oskarżony A. H. nie zasługuje na wnioskowaną karę wolnościową. Jedyną możliwą reakcją prawną - karną w okolicznościach sprawy było wymierzenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności. Wymierzenie oskarżonemu kary łagodniejszego rodzaju byłoby niezasadnym premiowaniem jego osoby. Wymierzona w niniejszej sprawie ostatecznie kara, nawet bezwzględna, jest karą właściwą, prawidłowo ukształtowaną i sprawiedliwą.</p>			

Została też
orzeczona bliżej
dolnej granicy
ustawowego
zagrożenia za czyn z
art. 158 § 1 kk.

W naprowadzonych
powyżej
okolicznościach
sprawy ostateczne
przyznanie się
oskarżonego do winy
i wyrażona skrucha
nie mogły stanowić
tak nadzwyczajnych
i wyjątkowych
okoliczności
łagodzących
odpowiedzialność
karną, aby mogły
prowadzić do
orzeczenia kary
wolnościowej. Fakt
przyznania się
oskarżonego do winy
stanowił istotny
czynnik skutkujący
tym, że Sąd I
instancji wymierzył
karę stanowiącą
dolną granicę
ustawowego
zagrożenia, która
w okolicznościach
sprawy nie może być
uznana jako kara
rażąco surowa.

Orzeczona kara
wypełnia wymogi
prewencji ogólnej i
spełnia swoje cele w
zakresie społecznego
oddziaływania,
uwzględniając
wszelkie
okoliczności mające
wpływ na wymiar
kary, jest adekwatna

do stopnia zawinienia oskarżonego oraz społecznej szkodliwości czynu. Kara tego rodzaju winna uświadomić oskarżonemu naganność jego zachowania i ukształtować jego postępowanie w przyszłości.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
Wyrok skazujący oskarżonego A. H. za przestępstwo z art. 158 § 1 kk - w całości.			

Zwi ęz le o powodach utrzymania w mocy		
<p>Zarzut apelacyjny zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego (względna przyczyna odwoławcza oparte o art. 438 pkt 4 kpk) okazał się niezasadny z przyczyn wskazanych w części 3 uzasadnienia i z tego powodu nie mógł zostać uwzględniony.</p> <p>Zaskarżony wyrok jest prawidłowy w zakresie ustaleń faktycznych, oceny dowodów i oceny prawnej zachowania oskarżonego. Brak uchybień wskazanych w apelacji oraz innych chybień podlegających uwzględnieniu z urzędu przez Sąd odwoławczy.</p> <p>Oskarżony popełnił przypisane mu przestępstwo, a jego kwalifikacja prawna jest prawidłowa.</p> <p>Wymierzona oskarżonemu kara nie jest rażąco niewspółmiernie surowa.</p>		

Nie było zastrzeżeń do rozstrzygnięć z punktów 4, 7 i 8.			
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwi ęz łe o powodach zmiany			
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwi ęz łe o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczno ść przeprowadzenia na nowo przewodu w ca ł o ści	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwi ęz łe o powodach uchylecia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.		
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia				
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.		
Zwięźle o powodach uchylenia				
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania				
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku				
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności			
6. Koszty Procesu				
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności			
2	Zasądzać koszty pomocy prawnej			

	<p>w postępowaniu odwoławczym, wobec ich nieopłacenia przez oskarżonego oraz złożenia stosownego wniosku przez obrońcę, Sąd odwoławczy kierował się uregulowaniami art. 29 ust. 1 ustawy a dnia 26 maja 1982r. - Prawo o adwokaturze oraz przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18). W konsekwencji objęły one opłatę w wysokości należnej za obronę przez sądem okręgowym podwyższoną o stawkę podatku VAT obowiązująca w dacie orzekania.</p>		
3	<p>Z uwagi na fakt, że apelacje A. H. i jego obrońcy nie zostały uwzględnione, oskarżony na podstawie art. 636 § 1 kpk poniósł koszty procesu za postępowanie</p>		

	<p>odwoławcze. W konsekwencji od oskarżonego zasądzono na rzecz Skarbu Państwa wydatki w kwocie 526,60 złotych i wymierzono mu opłatę za II instancję w kwocie 180,00 złotych (odpowiadającej tej za pierwszą instancję).</p> <p>Równocześnie Sąd odwoławczy nie stwierdził okoliczność z art. 624 § 1 kpk świadczących o nadmiernej uciążliwości tego obowiązku dla oskarżonego z uwagi na jego sytuację materialną. Za zwolnieniem z tego obowiązku nie przemawiały też zasady słuszności.</p>		
7. PODPIS			
sędzia del. Piotr Pawlik			

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony A. H.		

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczenie kary 8 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	obrońca z urzędu oskarżonego A. H.
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo	orzeczenie kary 8 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana